

Hippón z Rhegia

Fragmenta DK 38 B

B 1 = Schol. Homer. Genev. 197, 19 Nicole (ad Il. 21, 195)

Ílias 21, 193-197:

(...) však sváděti boj jest nemožno s Diem,
Ani přec Achelóios, ten mocný, není mu roven,
ani veliký proud, sám Ókean hlubokých toků,
z něhož veškeré řeky a celé bez konce moře,
z něhož i prameny všecky a hluboké studnice tekou.

(...) Hippón:

„Veškerá pitná voda je z moře. Vždyť studny, ze kterých pijeme, nejsou hlubší než moře. Kdyby tomu tak nebylo, nebyla by voda z moře, nýbrž i odněkud jinud. Jelikož je tedy moře hlubší než jiné vody, je všechno, co je nad mořem, z něho.“

B 2/ 1 = Kléméns Alexandrijský, Protrepticus 55, 1 (viz A 2 /2)

Nyní se už nelze rozhořčovat ani nad Hippónem, který si udělal nesmrtelnost ze své vlastní smrti. Nechal si totiž na náhrobek napsat toto elegické dvojverší:

Toto je Hippónův hrob. Když zahynul,
učinil jej Osud rovným nesmrtelným bohům.

Správně, Hippóne! Ukazuješ nám lidskou zbloudilost.

B 2/ 2 = Alexandros, In Metaphysica 27, 1 M. Hayduck

O něm Aristotelés řekl, že byl ateista. Vždyť si i na svůj náhrobek napsal tento epigram:

Toto je Hippónův hrob. Když zahynul,
učinil jej Osud rovným nesmrtelným bohům.

B 3 = Athénaios, Deipnosophistae XIII, 610b (XIII, 91 Kaibel)

(...) Ze všech největší podivuhodnost (...):

„Není nic prázdnějšího než mnohoučenost;“

řekl Hippón ateista. Vždyť i božský Hérakleitos říká (B 40): „Mnohoučenost nenaučí [mít] rozum.“

B 4 = Claudianus Mamertus, De anima 7; 121, 14 Eng. H.

Když [Hippón] z Metapontia z téže Pýthagorovy školy předeslal důvod pro svou myšlenku o nerozpuštělnosti duše, tak prohlásil:

„Duše je docela jiná než tělo; je plná života, i když je tělo strnulé; vidí, i když spí; žije, i když je tělo mrtvé.“